

Twalf zijn uitgekozen

MATTHEUS 4, 10; MARCUS 1, 3; LUCAS 5, 6

Het nieuws over Jezus en zijn preken ging als een lopend vuurtje door het land. Hij sprak met zo'n overtuiging, dat mensen van heinde en ver kwamen om naar hem te luisteren.

Op een dag preekte Jezus aan de oever van het Meer van Genesareth. Er kwamen steeds meer mensen, zodat er bijna geen ruimte meer was. Jezus zag twee vissersboten op het strand liggen. De vissers waren hun netten aan het schoonspoelen. Jezus liep naar een van de boten en vroeg aan Simon de visser om hem een eindje mee te nemen op het meer. Op die manier kon Jezus vanuit de boot doorgaan met zijn preken.

Na zijn preek zei Jezus tegen Simon dat hij een eindje verder moest roeien en zijn visnetten moest uitwerpen.

'We hebben de hele nacht gewerkt zonder iets te vangen,' zei Simon. 'Maar als u het zegt, zullen we het opnieuw proberen.'

Simon voer met zijn broer Andreas iets verder het meer op en liet de netten in het water zakken. Meteen vulden die zich met zoveel vis, dat de netten haast knapten en de boot begon te zinken.

'Kom, help ons!' riepen de mannen tegen Jakobus en Johannes, die in de andere boot zaten. De vissers hadden zoiets nog nooit gezien!

Toen de boten zwaar beladen weer op de wal lagen, zei Jezus: 'Wees niet bang, ik wil dat jullie me allemaal volgen. Vanaf nu zullen jullie geen vissen meer vangen, maar mensen.' En zo lieten de vier mannen hun boten aan de wal om Jezus te volgen.

